

Udruga „U ime obitelji“
Zvonimirova 17, 10000 Zagreb, Croatia
OIB: 27741674988
tel: +385 1 799 9730
e-mail: info@uimeobitelji.net
IBAN: HR5223600001102351957
SWIFT CODE/BIC: ZABAHR2X

Predmet: Primjedbe na Nacrt prijedloga predmetnog kurikula nastavnog predmeta **Informatika**

Stručna radna skupina za nastavni predmet Informatika odradila je odličan posao i na tome joj iskreno čestitam. Domene kojima će se realizirati ciljevi predmeta Informatika dobro su odabrane, omogućeno je njihovo međusobno ispreplitanje i nadopunjavanje. Predviđeno je i odlično slikovito prikazano povezivanje domena predmeta Informatika s domenama Tehničkog i informatičkog područja kojem i pripadaju, kao i povezanost s ostalim područjima (matematičkim, jezično-komunikacijskim itd.).

U sastavljanju prijedloga predmetnog kurikula Informatike uočljivo je sudjelovanje nastavnika-praktičara i njihovo dugogodišnje iskustvo u nimalo lakom poslu oblikovanja i izvođenja nastave informatike u svim mogućim i nemogućim uvjetima u kojima se nastavnik informatike često nalazi. Također je vidljiva prilagodljivost, snalaženje u novim situacijama te odlične komunikacijske vještine i međusobna suradnja unutar radne skupine ali i s drugim radnim skupinama, pa je zato **prijedlog kurikula Informatike tako kvalitetno napravljen.**

Preporuke za realizaciju napravljene su kao prijedlog i pomoć nastavniku, ostavljajući mu pri tome slobodu i odgovornost da sam odluči kako će koncipirati svoju nastavu kako bi ishode realizirao. Razine usvojenosti ishoda dovoljno su jasne i dovoljno općenite kako bi ih nastavnik prilagodio konkretnom razrednom odjeljenju i konkretnom učeniku, vodeći računa o različitoj motivaciji, predznanju i različitom okruženju u kojem se ishodi poučavaju.

Kao najveću dobit i prednost predmetnog kurikula Informatika smatram uvođenje obvezne Informatike u prve dvije godine gimnazijskog obrazovanja jer se na taj način dobiva puno veći prostor za realizaciju ishoda na puno većoj razini usvojenosti nego do sada, kada je Informatika u općim, jezičnim i klasičnim gimnazijama bila obvezni predmet samo jednu godinu. Također pohvaljujem zahtjev koji postavlja novi predmetni kurikulum Informatike kako za izvođenje nastave informatike svaki učenik mora biti sam za računalom te je maksimalna veličina skupine za realizaciju nastave Informatike petnaest učenika, jer je na taj način, u manjoj grupi, omogućena individualizacija i praćenje svakog pojedinog učenika te samostalni učenički rad i prilagodba dinamici napredovanja svakog učenika. U dosadašnjoj nastavničkoj praksi grupe su bile veličine i trideset i više učenika te je nastava u tako velikoj grupi gdje su dva, ponekad i tri učenika dijelila jedno računalo plus jednogodišnji program informatike nisu bili preduvjeti za postizanje visoke razine usvojenosti ishoda, unatoč dobroj motivaciji i učenika i nastavnika.

U prijedlogu predmetnog kurikula Informatike predlaže se **uvođenje Informatike kao obveznog predmeta od prvog razreda osnovne škole.** To ne smatram dobrim prijedlogom iz više razloga: osnovne škole su različito opremljene informatičkom opremom pa će tu mogućnost svojim učenicima ponuditi samo škole koje imaju opremu te će

u ime obitelji

Udruga „U ime obitelji“
Zvonimirova 17, 10000 Zagreb, Croatia
OIB: 27741674988
tel: +385 1 799 9730
e-mail: info@uimeobitelji.net
IBAN: HR5223600001102351957
SWIFT CODE/BIC: ZABAHR2X

to još više diferencirati učenike u osnovnim školama. Izborna nastava informatike nije obvezujuća i dolaskom u srednju školu u istim razredima sjede učenici koji su Informatiku učili osam godina i oni koji je nisu učili niti jednu godinu ili su je učili jednu, dvije ili proizvoljan broj godina. Vrlo je teško u toj situaciji kreirati izvedbene ishode za srednju školu gdje smo zapravo prisiljeni krenuti od početka, kao da nitko nije učio Informatiku u osnovnoj školi. Također mislim da osnovne škole nisu i neće imati dovoljno profesora informatike pa će informatika u osnovnoj školi, ako i postoji oprema, biti nedovoljno ekipirana stručnim kadrom.

Predlažem uvođenje informatike kao obveznog predmeta od petog do osmog razreda srednje škole. Tako će svi učenici u Republici Hrvatskoj koji završe srednju školu imati barem sedam godina obveznog učenja informatike što bi bio vrlo značajan pomak u odnosu na trenutno stanje.

Opremanje škola informatičkom opremom trenutno je odgovornost osnivača škole, tako da ono ovisi o mogućnostima i interesima lokalne zajednice i vrlo je raznorodno kao što su raznorodne naše regije i time stavlja učenike u siromašnijim regijama u neravnopravan položaj u odnosu na njihove kolege iz bogatijih regija Republike Hrvatske. Predlažem vraćanje opremanja škola pod okrilje Ministarstva. Svjesna sam da ovaj prijedlog nije u ingerenciji stručne radne skupine za Informatiku ali ako ta inicijativa dođe od njih imat će veću težinu.

Za uvođenje izborne Informatike od prvog razreda osnovne škole, bit će potrebno mnogo novih nastavnika informatike koji zapravo na tržištu rada ne postoje. Treba apelirati na nastavničke fakultete koji obrazuju buduće nastavnike informatike da povećaju upisne kvote, a treba i naći načina da se informatičari koji imaju zakonsko pravo predavanja informatike u školi motiviraju kako bi birali nastavu informatike kao svoj poziv.

Još jednom pohvaljujem izniman rad i stručnost stručne radne skupine za informatiku a sve navedene primjedbe iznesene su u dobroj vjeri, na dobrobit nastave informatike u našem obrazovnom sustavu.

Udruga U ime obitelji

Lidija Blagojević, prof. savjetnik, II. gimnazija Osijek